

aldrig havde været Meningen skulde være stattepligtigt, som ikke skulde komme op til de $2\frac{1}{4}$ pCt.; men det naar nu op dertil og bliver stattepligtigt. Andet derimod naar ikke derop, og saa har Finansministeren Ret til at sige: „Saa, men jeg vil nu have det derop, og derfor skal det ligge, indtil det kommer der“ — og saa faar det maatte Lov til at ligge, til det bliver surt eller ikke duer mere. — Ligesom Finansministeren faar ubegrænset Hals- og Haandsret over Brygningsmetoden og i Virkeligheden bliver Kongeriget Danmarks Overbrygmester, saaledes bliver han ogsaa Kongeriget Danmarks Overbogholder for alle Bryggerier. Det er nemlig ikke nok, at der foreskrives visse Bøger, som Bryggerne skulle føre, — Driftsbøger, Salgsbøger — og det efter meget minutiøse og strikte Forskrifter, men Finansministeren eller Kontrolløren kan yderligere bestemme „for saa vidt Bryggeriets Bøger ikke ere i en saadan Stand, at de fornødne Oplysninger af dem kunne faas, efter hvilke Regler Bogføringen skal ske for Fremtiden i det paagældende Bryggeri.“ Naar nu en Brygger fører sine Bøger efter det dobbelte Bogholderisystem, kan det tænkes, at en almindelig Toldbetjent maatte ikke er inde i dobbelt Bogholderi. Saa kommer han og siger: Nej, kære Ven, jeg vil have enkelt Bogholderi, det kan jeg bedre finde ud af. Fører man italiensk Bogholderi, kan Toldbetjenten finde, at det synes han ikke om, han vil have engelsk eller amerikansk Bogholderi. Kort sagt, det bliver vist nok nødvendigt, at Finansministeren instituerer særlige Bogholderitursus for Bryggere, hvis de skulle være sikre paa at kunne hyldestgøre de Fordringer, som Kontrolløren efter denne Lov vil kunne stille til dem. — Hertil kommer yderligere en Ting: Toldbetjentene faa ikke blot ubegrænset Adgang til at snuse omkring i Bryggerierne. Der staar i § 3, at de skulle paa enhver Tid af Døgnet have fri Adgang til alle Lokaler. Men de skulle ogsaa have Adgang til alle Bryggeriets Bøger, og de kunne, kortsagt, sætte sig ind i enhver Detail af det vedkommende Bryggeris hele Forretningsgang. Det bliver altsaa umuligt for Bryggerne fremtidig at have noget, der hedder Forretningshemmeligheder. Hvis en Brygger finder paa en ny Maade at lave Øl paa, der er bedre end andre, eller om han har særlig gode Forbindelser, saa er det offentlig Gje i samme Øjeblik; hele hans finansielle Status, om han staar paa Fallittens Rand, om han er rig, om han sættes til en væsende Stat osv., det er altsammen noget, som Kontrolløren kan have det nøjeste Indseende med. Hvad forpligter de Folk til at tie stille? Der er en

Paragraf i Straffeloven, som siger — og det er den, der henvises til —, at hvis man til uvedkommende meddeler Oplysninger om slige Ting, straffes man med Bøder, simpelt Fængsel og eventuelt Embedsfortabelse. Men de Bøder, som der her kan blive Tale om at paalægge, blive i alle Tilfælde mange, mange Gange mindre end de, der er Tale om at paalægge Bryggerne, og det kunde vist meget let tænkes, at der var Forretningshemmeligheder, som vare en saadan Pris værd, at der er Folk, som nok vilde løbe Risikoen af den Smule Bøde, som de kunne komme til at ifalde. Selv affet herfra vide vi i det hele taget ogsaa nok, at Forpligtelserne til Tavshed kan være meget god paa Papiret; men den gælder i Reglen ikke meget overfor Konen, og hvad der først kommer til Konen, plejer at gaa videre. Nej, det Hemmelighedskræmmeri betyder saa meget som ingenting; Bryggerne kunne for Fremtiden affarat ligesaa gerne føre deres Forretning i et Glashus, paa aaben Gade, give alle og enhver Lov til at kigge i deres Affærer og snuse i deres Bøger. Det vilde de staa sig ligesaa godt ved som ved at være i Hænderne paa en eller anden Kontrollbetjent som har Hals- og Haandsret over dem.

Saaledes ser den Skatteform ud, som man har maattet vælge for at faa et System gennemført, som den højtærede Finansminister selv har erklæret for at være ganske irrationelt. Naar man vil gennemføre noget irrationelt, maa man ogsaa gribe til ganske irrationelle Midler; men jeg tør dog tillade mig at tro, at naar vi komme ind i lidt mere rolige Forhold, hvor Dampen er lidt mindre oppe hos dette Tings Mæltal, at der saa vil blive Vejlighed til med noget større Videnstabsløshed, end Tilfældet er nu, at overveje, hvad der kan gøres for at bringe denne Lov i en bedre Stikelse. Ved Siden af disse ganske overordentlig uheldige Bestemmelser med Hensyn til Fabrikationsmaaden, staar der saa endvidere nogle ganske kolossale Straffebestemmelser. Det er allerede fremhævet i Formiddags af min ærede Nabo (Leth) — jeg var kun til Stede en kort Tid under hans Foredrag, saa jeg veed ikke, hvor mange Detaljer han har fremdraget, og jeg beder derfor om Undskyldning, hvis jeg skulde gøre mig skyldig i Gentagelser — at disse Straffebestemmelser ere i sig selv aldeles urimelige og ganske ude af alt Forhold til den øvrige Lovgivning. Jeg skal ikke tale om, at der i Tilfælde af Svig paalægges Bøder, som kunne stige til 10,000 Kr.; naa ja, naar Folk ville gøre sig skyldige i Bedrageri, maa de jo tage Konsekvenserne deraf. Selv om